

**ПЕТРОПАВЛІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
БРАТСЬКОГО РАЙОНУ
МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

РІШЕННЯ

08 червня 2017 року № 3

ХІІІ сесія сьомого скликання

Про встановлення місцевих податків
на території Петропавлівської сільської ради

Керуючись ст. 143, ст. 144 Конституції України, пунктами 24, 28 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», відповідно до Податкового кодексу України № 2755-VI від 02.12.2010 року із змінами, внесеними Законом України № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28.12.2014 року, Закону України від 24 грудня 2015 року № 909-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році», Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», враховуючи пропозиції еходу громади сільської ради, постійної комісії з питань планування бюджету та фінансів, заслухавши та обговоривши інформацію спеціаліста Петропавлівської сільської ради Монастирської С.В. сільська рада

ВИРІШИЛА:

1. Встановити на території Петропавлівської сільської ради наступні місцеві податки: податок на майно, який складається з:

- плати за землю /додаток 1/
- податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки /додаток 2/
- транспортного податку/додаток 3/
- ставки єдиного податку/додаток 4/

3. Встановити, що платники місцевих податків та/або податкові агенти несуть відповідальність за порушення норм даного рішення щодо порядку справляння, повноти і своєчасності надання податкової звітності та сплати місцевих податків та зборів, передбачену Податковим кодексом України.

Контроль правильності, повноти і своєчасності нарахування та сплати податкових зобов'язань по місцевих податках та зборах, в межах повноважень, визначених Податковим кодексом України, здійснюють органи державної податкової служби.

4. Виконкому Петропавлівської сільської ради забезпечити оприлюднення рішення «Про встановлення місцевих податків на території Петропавлівської сільської ради» на інформаційному стенді Петропавлівської сільської ради.

4. Рішення набирає чинності з часу його оприлюднення, але не раніше 01.01.2018 року.

5. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію сільської ради з питань планування бюджету та фінансів.

Сільський голова

О.І.Качанов

земель несільськогосподарського призначення за станом на 1 січня поточного року, що визначається за формулою:

$$K_i = I:100,$$

де I - індекс споживчих цін за попередній рік.

У разі якщо індекс споживчих цін не перевищує 100 відсотків, такий індекс застосовується із значенням 100.

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель.

13.2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації не пізніше 15 січня поточного року забезпечують інформування центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, і власників землі та землекористувачів про щорічну індексацію нормативної грошової оцінки земель.

Секретар сільської ради

А.І.Кострикін

Додаток № 1
до рішення сесії сільської ради
від

**Плата за землю у складі податку на майно,
що справляється у формі земельного податку
та орендної плати за земельні ділянки
на території Петропавлівської сільської ради**

1. Загальні положення

1.1. Це Положення про встановлення плати за землю на території Петропавлівської сільської ради (далі – Положення) визначає порядок справляння плати за землю на території сільської ради та затверджено відповідно до Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755 – VI зі змінами та доповненнями.

1.2. Плата за землю – це місцевий податок, кошти якого зараховуються до місцевого бюджету.

2. Платники податку.

2.1. Платниками податку є:

2.1.1. Власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);

2.1.2. Землекористувачі.

2.2. Особливості справляння податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України.

3. Об'єкти оподаткування земельним податком

3.1. Об'єктами оподаткування є:

3.1.1. Земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;

3.1.2. Земельні частки (паї), які перебувають у власності.

4. База оподаткування земельним податком

4.1. Basis оподаткування є:

4.1.1. Нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, відповідно до ст. 289 ПКУ

4.1.2. Площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

5. Ставка земельного податку

5.1. Ставка податку за земельні ділянки нормативну грошову оцінку яких проведено, які перебувають у користуванні або у власності юридичних та фізичних осіб, встановлюється у розмірі 1,0 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, за винятком земельних ділянок, зазначених у підпунктах 5.1.1 – 5.1.7 пункту 5.1. цього Положення, встановлюється від їх нормативної грошової оцінки у відсотках:

5.1.1. землі житлової забудови (код КВЦПЗ 02) – **0,03** відсотка;

5.1.2. землі сільськогосподарського призначення (код КВЦПЗ 01) – **0,40** відсотків;

5.1.3. землі сільськогосподарського призначення та водного фонду, які зайняті виробничими, культурно-побутовими, господарськими та іншими будівлями і спорудами – **2,0** відсотка;

5.1.4. землі лісогосподарського призначення (код КВЦПЗ 09) та землі не лісогосподарського призначення, які надані у встановленому порядку і використовуються для потреб лісового господарства – **2,0** відсотка;

5.1.5. землі промисловості, транспорту (крім залізничного), зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення (код КВЦПЗ 11, 12, 13, 14) – **2,0** відсотка;

5.1.6. землі які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) (як в межах так і за межами населених пунктів) – **6,0** відсотків;

5.2. Ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюється у розмірі **5** відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області.

6. Порядок обчислення плати за землю

6.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Виконавчий комітет сільської ради щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

6.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нормативної грошової оцінки землі.

6.3. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

6.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта або бази оподаткування плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним, у якому відбулися такі зміни.

6.5. Нархування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникам до 1 липня поточного року податкове повідомлення – рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку визначеному статтею 58 Кодексу.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на земельну ділянку, а новим власником – починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення – рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

6.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території з таких осіб:

1) у рівних частинах – якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або з таких осіб – власників, визначених за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

2) пропорційно належній частці кожної особи – якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

3) пропорційно належній частці кожної особи – якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі, що знаходиться у їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

6.7. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичними особами відповідно до пункту 281.1 статті 281 цього Кодексу за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

Такий порядок також поширюється на визначення податкових зобов'язань із земельного податку юридичною особою за земельні ділянки, які відведені в порядку, встановленому Законом України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» для безоплатного паркування (зберігання) легкових автомобілів, якими керують інваліди з ураженням опорно-рухового апарату, члени їх сімей, яким відповідно до порядку забезпечення інвалідів автомобілями передано право керування автомобілем, та законні представники недієздатних інвалідів або дітей – інвалідів, які перевозять інвалідів (дітей – інвалідів) з ураженням опорно-рухового апарату.

7. Податковий період для плати за землю.

7.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

7.2. Базовий податковий (звітний) рік починається з 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

8. Строк сплати за землю та порядок подання звітності.

8.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користування у поточному році.

8.2. Облік фізичних осіб – платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

8.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який

дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

8.4. Податкове зобов'язання сплати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за ново відведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

8.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення – рішення.

Фізичними особами у сільській та селищній місцевості земельний податок може сплачуватися через каси сільських (селищних) рад за квитанцією про приймання податкових платежів. Форма квитанції встановлюється у порядку, передбаченому статтею 46 Кодексу.

8.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території, сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

8.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

8.8. Власник нежилого приміщення (його частини) у багатоквартирному жиллому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

9. Пільги щодо сплати земельного податку

9.1. Від сплати податку звільняються:

9.1.1. інваліди першої і другої групи;

9.1.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;

9.1.3. пенсіонери (за віком);

9.1.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";

9.1.5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи;

9.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 9.1 цього рішення, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

9.2.1. для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари;

9.2.2. для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) - не більш як 0,25 гектара;

9.2.3. для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10 гектара;

9.2.4. для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 гектара;

9.2.5. для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара.

9.3. Від сплати податку звільняються:

9.3.1. на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи;

9.3.2. санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;

9.3.3. громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій

інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці;

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається уповноваженим органом відповідно до Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».

У разі порушення вимог цієї норми зазначені громадські організації інвалідів, їх підприємства та організації зобов'язані сплатити суми податку за відповідний період, проіндексовані з урахуванням інфляції, а також штрафні санкції згідно із законодавством.

9.3.4. парки державної та комунальної власності пам'ятки природи;

9.3.5. дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форми власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів, за виключенням земель сільськогосподарського призначення.

9.3.6. органи державної влади та місцевого самоврядування, заклади, установи та організації які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів.

10. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком

10.1. Не сплачується податок за:

10.1.1. землі сільськогосподарських угідь, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського освоєння;

10.1.2. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

10.1.3. земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодових насаджень;

10.1.4. земельні ділянки кладовищ;

10.1.5. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

11. Особливості оподаткування платою за землю

11.1. Органи місцевого самоврядування встановлюють ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території.

Органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передусє звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та фізичним особам.

Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.

11.2. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, в якому втрачено це право.

11.3. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахування прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи уразі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

12.Орендна плата

12.1. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки, оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

12.2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки

12.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

12.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюється у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

12.5. Розмір орендної плати встановлюється в договорі оренди, але річна сума платежу:

- не може бути меншою розміру земельного податку встановленого для відповідної категорії земельних ділянок на відповідній території.(пп.288.5.1. п.288.5.ст.288 ПКУ.)
- не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки.

Класифікація цільового призначення земель:

№ з/п	Функціональне використання орендованої земельної ділянки	Розмір орендної плати (%) від нормативної грошової оцінки
1.	Земельні ділянки: <ul style="list-style-type: none"> ◆ на яких здійснюється виробнича діяльність, розміщено виробничі ділянки, господарські двори, механізовані токи, зерно (овоче-сховища та інші об'єкти промислового і сільськогосподарського виробництва, землі промисловості, транспорту; ◆ на яких розташовано громадські організації та об'єкти побутового обслуговування населення; ◆ для розміщення, будівництва, обслуговування та експлуатації об'єктів енергетики, які виробляють електричну енергію з відновлюваних джерел енергії, включаючи технологічну інфраструктуру таких об'єктів (виробничі приміщення, бази, розподільчі пункти (пристрої), електричні підстанції, електричні мережі), землі під об'єктами комунальної та інженерної інфраструктури; ◆ водного фонду, надані для товарного вирощування риби; ◆ зайняті під ріллею, чагарниками, сіножатями, пасовищами та багаторічними насадженнями; ◆ зайняті під житловим фондом. 	5,0
2.	Для земель, зайнятих під нежитловими будівлями та інші	6,0
3.	Земельні ділянки: <ul style="list-style-type: none"> ◆ на яких розташовано об'єкти оптової та роздрібної торгівлі всіма видами товарів; ◆ на яких розташовано об'єкти з надання телекомунікаційних послуг зв'язку; ◆ які використовуються з порушенням земельного законодавства або умов договору оренди землі. 	5,0

12.6. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати

12.7. Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк сплати та порядок її зарахування до бюджетів застосовується відповідно до вимог статей 285 – 287 Кодексу.

13. Індексація нормативної грошової оцінки земель

13.1. Для визначення розміру податку та орендної плати використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин здійснює управління у сфері оцінки земель та земельних ділянок.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин за індексом споживчих цін за попередній рік щороку розраховує величину коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель, на який індексується нормативна грошова оцінка сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших